

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

เรื่อง การอ่านและพิจารณาข้อมหึงตติ

- จงพิจารณาคำตอบแล้วเลือกข้อที่ถูกตอ้งที่สุด

๑. “เรื่องสั้น” คืออะไร

- ก. เป็นสารคดีที่มุ่งเน้นให้ความรู้เป็นหลัก และสอดแทรกความบันเทิงเพียงเล็กน้อย
- ข. เป็นบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการ มีความสมจริง แต่มีขนาดสั้นกว่านวนิยาย
- ค. เป็นบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นมาจากความจริง มีความสมจริง เนื้อหาของเรื่องมีความยาวเท่า ๆ กับนวนิยาย
- ง. เป็นสารคดีที่ให้สาระความรู้และความบันเทิงไปพร้อม ๆ กัน และถ้อยคำสำนวนภาษาจะมีความงดงามและคุณค่าทางวรรณศิลป์

๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของเรื่องสั้น

- ก. มีจุดมุ่งหมายของเรื่องอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ข. ใช้ตัวละครน้อย นิยมไม่เกิน ๕ ตัวละคร
- ค. ใช้ฉากและเวลาการดำเนินเรื่องค่อนข้างมาก ไม่มีขีดจำกัด
- ง. จาก บรรยากาศ ตัวละคร และบทสนทนา มีความกระชับรัดกุม

๓. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของเรื่องสั้น

- ก. โครงเรื่อง และแก่นเรื่อง
- ข. ตัวละคร
- ค. ฉาก และบรรยากาศ
- ง. ข้อคิดคติเตือนใจ

๔. “เรื่องสั้น” มีกี่ประเภท

- ก. ๒ ประเภท
- ข. ๓ ประเภท
- ค. ๔ ประเภท
- ง. ๕ ประเภท

๕. ลักษณะสำคัญของการเขียนเนื้อหาทั้งเรื่องสั้นและนวนิยายคืออะไร

- ก. ตัวละคร
- ข. ความสมจริง
- ค. บทสนทนา
- ง. ศิลปะการประพันธ์

๖. ข้อใดคือลักษณะเหมือนกันระหว่าง “นวนิยาย” และ “เรื่องสั้น”

ก. มีตัวละครน้อยเหมือนกัน

ข. มีความกระชับรัดกุมในการดำเนินเรื่อง

ค. เป็นบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการโดยยึดหลักความจริง

ง. มีโครงเรื่อง วัตถุประสงค์ และผลของเรื่องหลายอย่าง

๗. ข้อใดไม่ใช่แนวทางการอ่านและประเมินค่าเรื่องสั้น

ก. พยายามอ่านให้เข้าใจเรื่องราว

ข. อ่านอย่างตั้งใจและจดจำตัวละครในเรื่องและเหตุการณ์สำคัญ

ค. ดูความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ของเรื่อง

ง. อ่านเรื่องราวอย่างละเอียดเพื่อหาข้อคิดสอนใจ

๘. สิ่งใดที่นำมาพิจารณาและประเมินค่างานเขียน

ก. ทรรศนะของผู้แต่ง

ค. กลวิธีการเขียน

ข. แนวคิดหรือปรัชญา

ง. สำนวนภาษา

๙. ข้อใดสังเกตได้ค่อนข้างยากจากงานเขียนทั้งนวนิยายและเรื่องสั้น

ก. กลวิธีการดำเนินเรื่อง

ค. สำนวนภาษา

ข. กลวิธีในการบรรยายเรื่อง

ง. ทรรศนะของผู้เขียน

๑๐. ข้อใดคือผลสะท้อนจากการอ่านงานวรรณกรรม

ก. การพิจารณาในเรื่องของการได้รับความบันเทิงจากการอ่าน และประโยชน์

ข. การพิจารณาในเรื่องของสาระประโยชน์และความรู้เพื่อการนำไปใช้

ค. การพิจารณาในเรื่องของถ้อยคำสำนวนภาษาในแง่วรรณศิลป์

ง. การพิจารณาในแง่ของความประเทืองทางด้านสติปัญญาและความรู้